

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 4Obdo/21/2022
Identifikačné číslo spisu: 1621201402
Dátum vydania rozhodnutia: 19.05.2022
Meno a priezvisko: JUDr. Lenka Praženková
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2022:1621201402.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky JUDr. Lenky Praženkovej, členiek senátu JUDr. Gabriely Mederovej a JUDr. Aleny Prieceleovej, v spore žalobcu: ELTODO SK, a.s., so sídlom v Bratislave, Mokrán záhon 4, IČO: 46 924 388, zastúpeného JUDr. Karolom Spišákom, advokátom so sídlom v Bratislave, Bajkalská 5/C, proti žalovanému: 1/ Národná diaľničná spoločnosť, a.s., so sídlom v Bratislave, Dúbravská cesta 14, IČO: 35 919 001, zastúpeného White & Case s.r.o., so sídlom v Bratislave, Hlavné námestie 5, 2/ Tritium Systems, s.r.o., so sídlom v Prahe 4, Česká republika, Bezová 1658/1, Braník, IČO: 022 76 739, zastúpeného VALIŠ LEGAL, s.r.o., so sídlom v Bratislave, Mostová 185/2, 3/ ČD - Telematika a.s., so sídlom v Prahe, Česká republika, Pernerova 2819/2a, IČO: 614 59 445, zastúpeného advokátskou kanceláriou HSP & Partners v.o.s., konajúcou prostredníctvom JUDr. Lenky Příkazskovej, advokátky, so sídlom v Prahe - Nové Město, Vodičkova 710/31, o určenie neplatnosti právnych úkonov a o nariadenie neodkladného opatrenia, o dovolaní žalobcu proti uzneseniu Krajského súdu v Bratislave č. k. 3CobVO/2/2021-308 z 31. augusta 2021, takto

rozhodol:

I. Dovolanie o d m i e t a .

II. Žalovanému 1/, žalovanému 2/ a žalovanému 3/ p r i z n á v a proti žalobcovi nárok na náhradu trov dovolacieho konania.

Odôvodnenie

1. Okresný súd Malacky (ďalej aj „súd prvej inštancie“) uznesením č. k. 29CbVO/2/2021-227 zo dňa 18.6.2021 nariadil neodkladné opatrenie, ktorým žalovaným 1/ až 3/ uložil povinnosť zdržať sa plnenia a realizácie zmluvy o dielo zo dňa 18.3.2021 v prípade výmeny centrálného riadiaceho systému a vizualizácie tunela Sitina do právoplatného skončenia konania vo veci samej. V odôvodnení uznesenia súd prvej inštancie uviedol, že v danej veci sú splnené predpoklady na nariadenie neodkladného opatrenia. Predpokladom na nariadenie neodkladného opatrenia nie je spoľahlivé preukázanie samotného nároku, ale postačuje, ak je hodnoverne osvedčená dôvodnosť a trvanie nároku. Žalobca žalobou vo veci

samej žiada, aby súd vyslovil neplatnosť zmluvy o dielo uzavretej medzi žalovanými dňa 18.3.2021 z dôvodu porušenia ustanovení Zákona o verejnom obstarávaní. Žalobca v samotnej žalobe uviedol, v čom porušenie zákona o verejnom obstarávaní spočíva, pričom okrem iného namieta porušenie princípov hospodárnosti, efektívnosti verejného obstarávania, ale aj princíp transparentnosti verejného obstarávania. Žalobca ďalej tvrdil, že inštitútom vysvetľovania opakovane informoval verejného obstarávateľa, že predmet zákazky tak ako je nastavený je nerealizovateľný, resp. dôjde k porušeniu zákona a žalobcových práv duševného vlastníctva, nakoľko práve žalobca je aktuálny vlastník a nositeľ autorských práv k súčasnému upgradovanému centrálnemu riadiacemu systému tunela Sitina, ktorý je stabilný, funkčný a odskúšaný v ostrej prevádzke, a ktorého zmena má uzavretou zmluvou o dielo nastať. Tzv. prepálením súčasného softwaru centrálného riadiaceho systému tunelu Sitina (čo je predmetom uzavretej zmluvy o dielo) bez súhlasu žalobcu dôjde k porušeniu jeho autorských práv. Súd prvej inštancie po preskúmaní a po vyhodnotení skutočností a tvrdení obsiahnutých v návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia, v nadväznosti na obsah všetkých listín predložených žalobcom, dospel k záveru, že žalobca osvedčil minimálne neštandardný postup žalovaného 1/ ako verejného obstarávateľa pri predlžovaní lehôt na podanie ponúk a pri odôvodňovaní nezrušenia použitého postupu v prípade predloženia jednej ponuky, ktoré bolo až dňa 5.5.2021 - šesť mesiacov po ukončení verejného obstarávania. Dodal, že dôvodnosť žaloby bude predmetom dokazovania vo veci samej, avšak v štádiu rozhodovania o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia sa mohlo v tomto prípade konštatovať osvedčenie aspoň základných predpokladov. Podľa súdu prvej inštancie bola žalobcom svedčená potreba okamžitého zásahu súdu spočívajúceho v obmedzení plnenia z uzavretej zmluvy o dielo, aby nedošlo k vzniku rozsiahlych škôd spôsobených pri zavádzaní nového centrálného riadiaceho systému v tuneli Sitina spôsobených prípadným výpadkom tohto systému. Potreba okamžitého zásahu bola osvedčená aj tou skutočnosťou, že k podpisu Zmluvy o dielo došlo, zmluva bola zverejnená aj v centrálnom registri zmlúv, to znamená, že uvedený proces je vo fáze realizácie predmetu zmluvy. Rovnako bola osvedčená potreba bezodkladnej úpravy pomerov strán z dôvodu, že hrozí neoprávnený zásah do jeho autorských práv k súčasnému centrálnemu riadiacemu systému v tuneli Sitina, čo môže spôsobiť značnú ujmu na jeho právach.

2. Krajský súd v Bratislave (ďalej aj „odvolací súd“) na odvolanie žalovaného 1/ až 3/ uznesením z 31. augusta 2021 sp. zn. 3CobVô 2/2021-308 uznesenie súdu prvej inštancie z 18.6.2021 č. k. 29CbVO/2/2021-227 zmenil tak, že návrh na nariadenie neodkladného opatrenia zamietol.

3. V rámci odôvodnenia rozhodnutia odvolací súd skonštatoval, že napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie nie je vecne správne. Odvolací súd ohľadom posúdenia potreby neodkladnej úpravy pomerov strán, obavy nebezpečenstva bezprostredne hroziacej ujmy na strane žalobcu dospel k názoru, že žalobca v konaní neosvedčil hodnoverným spôsobom existenciu takejto hrozby. Konštatoval, že ak sa žalobca domáha žalobou určenia neplatnosti zmluvy o dielo zo dňa 18.3.2021 uzavretej medzi žalovaným 1/ a žalovanými 2/ a 3/, tak o takejto žalobe bude rozhodnuté až na základe vykonaného dokazovania vo veci samej. Čo sa týka dôvodov žalobcu a osvedčenia potreby nariadenia navrhovaného neodkladného opatrenia dospel odvolací súd k názoru, že uvedené dôvody neboli zo strany žalobcu hodnoverne osvedčené, keďže bolo zistené, že predmetom zmluvy o dielo zo dňa 18.3.2021 vzhľadom na ustanovenie bodu 1 opisu predmetu zákazky k verejnému obstarávaniu „Výmena centrálného riadiaceho systému a vizualizácie tunel Sitina“, je poskytnutie služby v súvislosti s realizáciou kompletnej výmeny aplikačného programového vybavenia technologického celku (ďalej len „T“) T 429 Centrálny riadiaci systém tunela Sitina (vrátane prislúchajúceho ISD - kamery, premenné dopravné značky a dopravné zariadenia), ktorá spočíva vo vytvorení a nasadení nového aplikačného programového vybavenia na existujúci hardvér a preprogramovaní existujúcich riadiacich automatov (riadiaca úroveň) v súlade s TP 093 (TP07/2015 Centrálny riadiaci systém a vizualizácia-tunely ďalej len ako CRS). Dodal, že ani z Licenčnej zmluvy EULA zo dňa 11.11.2013 (ďalej len „Licenčná zmluva“) nevyplývajú pre žalovaného 2/ a žalovaného 3/ žiadne zaväzujúce podmienky, ktoré je treba dodržať pri výmene CRS, okrem toho, že do softvéru nemožno zasahovať, napríklad jeho prekódovaním. Vzhľadom na to odvolací súd konštatoval, že na základe súťažných podmienok nemôže dôjsť k porušeniu povinností, ktoré by vyplývali z Licenčnej zmluvy, keďže konaním zo strany konzorcia zhotoviteľov (žalovaný 2/ a žalovaný 3/) v zmysle podmienok Zmluvy a súťažných podkladov nedochádza ku kopírovaniu, užívaniu, zdieľaniu

ani zásahu do CRS. Na záver odvolací súd zhrnul, že v prípade realizácie zmluvy o dielo zo dňa 18.3.2021 nedôjde k zásahu do autorských práv žalobcu, pretože realizácia uvedenej zmluvy predpokladá výmenu existujúceho softvéru za nový, a teda nepredpokladá sa využitie niektorých častí softvéru, ktorý je využívaný v súčasnosti. Podľa názoru odvolacieho súdu podanie žaloby vo veci samej neodôvodňuje bez ďalšieho potrebu nariadenia navrhovaného neodkladného opatrenia. Obava žalobcu zo zásahu žalovaných 1/ - 3/ do autorských práv k softvéru nebola zo strany žalobcu špecifikovaná a osvedčená, a to vzhľadom na skutočnosť, že sa predpokladá celková výmena riadiaceho softvéru a nie prípadná nadstavba softvérového vybavenia systému, pri ktorej by za určitých okolností mohlo dôjsť k určitému protiprávnemu zásahu do právom chránených záujmov žalobcu. Skutočnosti, ktoré by osvedčovali prípadný zásah žalovaných do autorských práv žalobcu, tak neboli osvedčené. Vzhľadom na vyššie uvedené dospel odvolací súd k názoru ohľadne nesplnenia podmienok na nariadenie neodkladného opatrenia v súlade s § 324 a § 325 CSP.

4. Proti uvedenému uzneseniu odvolacieho súdu podal žalobca (ďalej aj „dovolateľ“) dovolanie. Žiadal, aby dovolací súd napadnuté uznesenie odvolacieho súdu zrušil a vec vrátil odvolaciemu súdu na ďalšie konanie a rozhodnutie. Alternatívne žiadal, aby dovolací súd napadnuté uznesenie odvolacieho súdu zmenil tak, že ukladá žalovaným 1/ až 3/ zdržať sa plnenia a realizácie zmluvy o dielo zo dňa 18.03.2021 v prípade výmeny centrálného riadiaceho systému a vizualizácie tunela Sítina, a to až do právoplatného rozhodnutia vo veci samej.

5. Dovolanie odôvodnil poukazom na § 420 písm. f/ CSP namietajúc nesprávny procesný postup odvolacieho súdu spočívajúci predovšetkým v nedostatočnej odôvodnenosti jeho rozhodnutia, ktorým došlo k zmene uznesenia súdu prvej inštancie, a to výlučne z dôvodu, že žalobca podľa krajského súdu vo svojich podaniach nepreukázal nevyhnutnosť bezodkladnej úpravy pomerov ako predpoklad pre nariadenie neodkladného opatrenia. Konkrétne namietal nasledovné: a/ nevysporiadanie sa s argumentmi žalobcu uvedenými vo vyjadrení žalobcu, a taktiež nevyporiadanie sa so všetkými okolnosťami prípadu významnými pre rozhodnutie? b/ nezrozumiteľné a nenáležité odôvodnenie napadnutého rozhodnutia a nesprávne vyhodnotenie dôkazov dôležitých pre rozhodnutie v danej veci? c/ hodnotenie vykonaných dôkazov v rozpore s judikatúrou ústavného súdu, t.j. izolovane a bez ich hodnotenia v súvislosti s inými dôkazmi z čoho vyplynul podľa dovolateľa nesprávny právny záver rezultujúci do zamietavého uznesenia? d/ nevyhodnotenie dôkazov, ktoré boli súčasťou vyjadrenia žalobcu k odvolaniu žalovaných. Ďalej uviedol, že súd prvej inštancie vec správne právne posúdil a náležite odôvodnil, keď návrh na nariadenie neodkladného opatrenia vydal. Argumentoval tým, že Úrad pre verejné obstarávanie (ďalej aj „UVO“) vo svojom rozhodnutí konštatoval nezákonné konanie a porušenie zákona o verejnom obstarávaní, ktoré malo vplyv na výsledok verejného obstarávania a zároveň nariadil žalovanému 1/ aby konal spôsobom, ktorý neporušuje zákon o verejnom obstarávaní. Podľa dovolateľa tým, že došlo k bezvýhradnému súhlasu so zisteniami a akceptácií pokuty UVO zo strany žalovaného 1/ sa kľúčová otázka predmetu konania - či došlo k porušeniu verejného obstarávania, stala nespornou. Bolo poukázané aj na zverejnenú správu NKÚ o výsledku kontroly 2021, v zmysle ktorej sa podľa tvrdenia žalobcu dá konštatovať, že proces verejného obstarávania trpí takými nedostatkami, ktoré sa preukazujú aj na tomto prípade, že ide o nezákonnú činnosť. Vzhľadom na preukázaný zásah neoprávnenou osobou do systému CRS zo strany žalovaného 1/, došlo podľa názoru žalobcu k porušeniu práv duševného vlastníctva žalobcu.

6. Žalovaní 1/ až 3/ vo vyjadrení k dovolaniu navrhli, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky dovolanie odmietol ako procesne neprípustné z dôvodu, že nesmeruje proti rozhodnutiu vo veci samej, ani rozhodnutiu, ktorým sa konanie končí, hoci dovolateľ jeho prípustnosť vyvodzuje z ust. § 420 CSP písm. f/ CSP. V tomto prípade sa jedná o neodkladné opatrenie nariadené po začatí konania vo veci samej. Nejde teda o uznesenie o neodkladnom opatrení pri ktorom by absentovalo podanie samotnej žaloby, resp. o uznesenie o neodkladnom opatrení nariadenom po právoplatnom skončení veci samej, ktoré sú v zmysle konštantnej judikatúry Najvyššieho súdu Slovenskej republiky považované za rozhodnutia vo veci samej. V súlade s uvedeným, uznesenia o neodkladných opatreniach vydané v rámci konaní, v ktorých sa koná aj o veci samej (žalobnom nároku) nie sú rozhodnutiami vo veci samej a rovnako tak nie sú ani rozhodnutiami, ktorými sa konanie končí.

7. Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 35 CSP) po zistení, že dovolanie bolo podané včas, na to oprávnenou osobou, v ktorej neprospech bolo napadnuté rozhodnutie vydané (§ 424 CSP), zastúpenou v súlade so zákonom (§ 429 ods. 1 CSP), bez nariadenia pojednávania (§ 443 CSP) pred samotným vecným prejednaním dovolania najskôr skúmal, či dovolanie je prípustné.

8. Podľa ust. § 419 CSP, proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa.

9. Podľa ust. § 420 písm. f/ CSP, dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces. Dovolanie prípustné podľa ust. § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení (§ 431 ods. 1 CSP). Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods. 2 CSP).

10. Podľa ust. § 324 ods. 1 CSP, pred začatím konania, počas konania a po jeho skončení súd môže na návrh nariadiť neodkladné opatrenie.

11. Podľa ust. § 325 ods. 1 CSP, neodkladné opatrenie môže súd nariadiť, ak je potrebné bezodkladne upraviť pomery alebo ak je obava, že exekúcia bude ohrozená.

12. Podľa ust. § 326 ods. 1 CSP, v návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia sa popri náležitostiach žaloby podľa § 132 uvedie opísanie rozhodujúcich skutočností odôvodňujúcich potrebu neodkladnej úpravy pomerov alebo obavu, že exekúcia bude ohrozená, opísanie skutočností hodnoverne osvedčujúcich dôvodnosť a trvanie nároku, ktorému sa má poskytnúť ochrana a musí byť z neho zrejmé akého neodkladného opatrenia sa navrhovateľ domáha.

13. Podľa ust. § 447 písm. c/ a písm. f/ CSP, dovolací súd odmietne dovolanie, ak smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému nie je prípustné alebo ak nie je odôvodnené prípustnými dovolacími dôvodmi alebo ak dovolacie dôvody nie sú vymedzené spôsobom uvedeným v § 431 až § 435.

14. Úspešné uplatnenie dovolania je vždy nevyhnutne podmienené primárnym záverom odvolacieho súdu o prípustnosti dovolania a až následným sekundárnym záverom týkajúcim sa jeho opodstatnenosti. Z vyššie citovaných zákonných ustanovení upravujúcich otázku prípustnosti dovolania je zrejmé, že na to, aby sa dovolací súd mohol zaoberať vecným prejednaním dovolania, musia byť splnené podmienky prípustnosti dovolania vyplývajúce z ust. § 420 alebo § 421 CSP a tiež podmienky odvolacieho konania, t. j. aby (okrem iného) dovolanie bolo odôvodnené dovolacími dôvodmi, aby išlo o prípustné dovolacie dôvody a aby tieto dôvody boli vymedzené spôsobom uvedeným v ust. § 431 až § 435 CSP. Pri skúmaní prípustnosti dovolania Najvyšší súd Slovenskej republiky bral na zreteľ, že dovolaním je napadnuté rozhodnutie odvolacieho súdu vydané v konaní o nároku na nariadenie neodkladného opatrenia, pričom dôkladné skúmanie povahy napadnutého rozhodnutia (či sa jedná o rozhodnutie vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí) považoval za kľúčový aspekt pre posúdenie otázky prípustnosti dovolania.

15. Spoločným znakom všetkých rozhodnutí odvolacieho súdu, proti ktorým je dovolanie prípustné podľa § 420 CSP, je to, že ide buď o rozhodnutie vo veci samej, alebo o rozhodnutie, ktorým sa konanie končí. Pokiaľ je dovolaním napadnuté rozhodnutie odvolacieho súdu, ktoré nie je rozhodnutím vo veci samej ani rozhodnutím, ktorým sa konanie končí, je z hľadiska prípustnosti dovolania v zmysle § 420 písm. a) až f) CSP irelevantné, či k dovolateľom namietanej procesnej vade došlo alebo nedošlo. V prípade, že dovolateľ vyvodzuje prípustnosť svojho dovolania z § 420 CSP, dovolací súd skúma prednostne, či ide o rozhodnutie v ňom uvedené; k preskúmaniu opodstatnenosti argumentácie dovolateľa o existencii procesnej vady konania v zmysle § 420 písm. a) až f) CSP pristupuje len vtedy, ak dovolanie smeruje proti rozhodnutiu uvedenému v tomto ustanovení. Pre zodpovedanie otázky, či je prípustné dovolanie podľa § 420 CSP proti uzneseniam o neodkladnom opatrení (potvrdzujúce, resp.

zmeňujúce rozhodnutia odvolacieho súdu), je rozhodujúce vyriešenie výkladovej otázky, či možno rozhodnutie o neodkladnom opatrení považovať za rozhodnutie vo veci samej alebo rozhodnutie, ktorým sa konanie končí. Inštitút neodkladných opatrení zavedený CSP upustil od pojmového znaku predbežnosti a dočasnosti ako tomu bolo za účinnosti Občianskeho súdneho poriadku, pretože po nariadení neodkladného opatrenia nemusí nevyhnutne nasledovať konanie vo veci samej (§ 336 CSP) a súd v prípade podania návrhu na neodkladné opatrenie pred začatím konania vo veci samej nemusí žalobcovi/navrhovateľovi ani uložiť povinnosť podať žalobu vo veci samej (najmä vtedy, ak je predpoklad, že neodkladným opatrením možno dosiahnuť trvalú úpravu pomerov medzi stranami). Teda CSP na rozdiel od Občianskeho súdneho poriadku upustil od pôvodnej koncepcie bezpodmienečnej väzby predbežného (teraz neodkladného) opatrenia na konanie vo veci samej. Neodkladné opatrenie, ktoré by malo povahu podania vo veci samej, by bolo také, ktorého petit návrhu je totožný s prípadným výrokom vo veci samej (§ 330 ods. 2 CSP), alebo také, ktoré by bolo podané po skončení konania vo veci samej (§ 338 CSP).

16. V prípade neodkladných opatrení nariadených pred začatím konania vo veci samej, pri ktorých súd neuloží povinnosť podať žalobu, neodkladné opatrenie konzumuje vec samu a preto ho možno považovať za rozhodnutie vo veci samej - v takom prípade rozhodnutie odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdzuje alebo mení uznesenie súdu prvej inštancie o nariadení neodkladného opatrenia spadá pod definíciu rozhodnutia vo veci samej, a teda proti takému rozhodnutiu odvolacieho súdu je dovolanie prípustné. Rovnaký charakter majú tiež neodkladné opatrenia nariaďované po skončení konania vo veci samej (pri splnení podmienok § 325 ods. 1 CSP). V prípade, ak sa nariadilo neodkladné opatrenie počas konania vo veci samej je zrejmé, že rozhodnutie o neodkladnom opatrení nie je rozhodnutím vo veci samej a v tomto prípade predstavuje v zásade dočasné rozhodnutie, ktorého účelom je dočasná úprava pomerov strán, pričom jeho nariadenie je podmienené osvedčením (preukázanie sa nevyžaduje), že bez okamžitej, i keď len dočasnej úpravy právnych pomerov by bolo právo strany sporu ohrozené. Žalobca, ktorý v predmetnej veci podal návrh na nariadenie neodkladného opatrenia bol zo zákona povinný hodnoverne osvedčiť aj dôvodnosť a trvanie nároku, ktorému mala byť neodkladným opatrením poskytnutá ochrana. Súd by nemohol nariadiť neodkladné opatrenie, ak by sa mu na základe predbežného právneho posúdenia nárok vo veci samej javil ako nedôvodný. Hodnoverné osvedčenie nároku vo veci samej musí na strane súdu viesť k záveru, že miera pravdepodobnosti vyhovenia žalobe je v danom štádiu konania - so zreteľom na všetky okolnosti prípadu - vyššia, než pravdepodobnosť jej zamietnutia. Špecifikom konania, predmetom ktorého je nárok na nariadenie neodkladného opatrenia teda je, že naň nemožno aplikovať všetky zásady kontradiktórneho konania, ktoré sú typické pre sporové konanie, a to s ohľadom na skutočnosť, že uvedeným inštitútom sa má poskytnúť rýchla ochrana porušených, resp. ohrozených práv subjektu, ktorý podal návrh na nariadenie neodkladného opatrenia.

17. Dovolací súd preto v prejednávanej veci skúmal, či uznesenie odvolacieho súdu o neodkladnom opatrení (v danom prípade zmeňujúce rozhodnutie) napadnuté dovolaním je rozhodnutím vo veci samej, prípadne rozhodnutím konečným, ktorá povaha rozhodnutia by otvárala dovolaciemu súdu možnosť preskúmať prípustnosť dovolania podľa ust. § 420 písm. f/ CSP. V danej súvislosti poukazuje na ustálenú rozhodovaciu činnosť dovolacieho súdu (napríklad rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 4Obdo/66/2017 z 19. júna 2018 uverejnené tiež v Zbierke stanovísk Najvyššieho súdu Slovenskej republiky a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky pod č. R 76/2018, 3Cdo/157/2017 z 11. októbra 2017 uverejnené tiež v Zbierke stanovísk Najvyššieho súdu Slovenskej republiky a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky pod č. R 21/2018, 5Cdo/154/2018 z 28. marca 2019, 8Cdo/83/2017 zo 14. júna 2017).

18. Z ustálenej judikatúry dovolacieho súdu vyplýva, že proti rozhodnutiu odvolacieho súdu o neodkladnom opatrení je prípustné dovolanie podľa § 420 CSP (pozri uznesenie NS SR sp. zn. 4Obdo/66/2017 z 19. júna 2018, resp. uznesenie sp. zn. 1Obdo/64/2019 zo 6. novembra 2019) len vtedy, ak toto má charakter rozhodnutia vo veci samej. Pri neodkladných opatreniach nekonzumujúcich vec samu (vo vzťahu k prípustnosti dovolania) sa zohľadňuje, že ide (len) o dočasné procesné opatrenie súdu, trvanie ktorého je obmedzené a môže byť za podmienok uvedených v zákone zrušené. Neodkladné opatrenie má v takomto prípade nastoliť určitý stav len dočasne a bez ujmy na konečnú, definitívnu

ochranu, poskytovanú až rozhodnutím súdu vo veci samej. Zákonodarca tu nepochybné zohľadnil, že procesné nesprávnosti súdov, ku ktorým pritom môže dôjsť, sa v takom prípade vyznačujú nižšou intenzitou porušenia procesných oprávnení (sp. zn. 3Cdo/157/2017). K uvedenému záveru dospel Najvyšší súd Slovenskej republiky už v rozhodnutí sp. zn. 8Cdo/83/2017 zo 14. júna 2017, v ktorom uviedol, že rozhodnutie o neodkladnom opatrení má povahu rozhodnutia vo veci samej vtedy, ak samotné neodkladné opatrenie konzumuje vec samu. Taktiež v uznesení sp. zn. 3Cdo/157/2017 z 11. októbra 2017 dovolací súd vyslovil, že dovolanie nie je podľa § 420 CSP prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým odvolací súd potvrdil uznesenie súdu prvej inštancie o nariadení neodkladného opatrenia na základe takého návrhu, spolu s ktorým, prípadne po podaní ktorého, bola podaná nadväzujúca žaloba.

19. Dovolací súd dospel k záveru, že rozhodnutie o neodkladnom opatrení ma povahu rozhodnutia vo veci samej vtedy, ak samotné neodkladné opatrenie konzumuje vec samu. Takáto situácia môže nastať v prípade návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia podaného po skončení konania (pri splnení podmienok ust. § 325 ods. 1 CSP). Rovnako v prípade návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia podaného pred začatím konania, na ktoré nenadväzuje žaloba podľa ust. § 336 ods. 1 CSP, konanie končí rozhodnutím o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia a konzumuje vec samu (porovnaj uznesenie NS SR č. k. 5Cdo/154/2018 z 28. marca 2019).

20. O rozhodnutie, ktorým sa konanie končí by išlo v prípade, ak by súd musel vec skončiť procesne (pre existenciu prekážky vecného prejednávania, ktorá odôvodňuje zastavenie konania alebo odmietnutie podania) bez toho, aby vec meritórne prejednal.

21. V predmetnej veci sa nejedná ani o jeden z vyššie uvedených prípadov. Rozhodnutie odvolacieho súdu napadnuté dovolaním nie je rozhodnutím vo veci samej ani rozhodnutím, ktorým sa konanie končí. O návrhu žalobcu, predmetom ktorého bolo nariadenie neodkladného opatrenia rozhodol súd prvej inštancie uznesením č. k. 29CbVO/2/2021-227 zo dňa 18.6.2021 tak, že návrhu žalobcu vyhovel. Následne na odvolanie žalovaných 1/ až 3/ odvolací súd uznesením z 31. augusta 2021, č. k. 3CobVO/2/2021-308, napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie zmenil tak, že návrh žalobcu na nariadenie neodkladného opatrenia zamietol. V čase rozhodnutia odvolacieho súdu o odvolaní žalobcu proti uzneseniu súdu prvej inštancie o nariadení neodkladného opatrenia už na súde prvej inštancie prebiehalo konanie vo veci samej na základe žaloby žalobcu z 19. mája 2021, ktorá bola na súd podaná súčasne s návrhom na nariadenie neodkladného opatrenia. O predmetnom neodkladnom opatrení bolo teda rozhodnuté už v čase prebiehajúceho súdneho konania o žalobe vo veci samej. Keďže podľa § 329 ods. 3 CSP ak po vydaní uznesenia, ktorým bol zamietnutý návrh na nariadenie neodkladného opatrenia, dôjde k zmene skutkových okolností významných pre rozhodnutie, nezakladá právoplatné rozhodnutie, ktorým bol zamietnutý návrh na nariadenie neodkladného opatrenia, prekážku rozhodnutej veci. Nie je teda vylúčené, že v priebehu konania o veci samej žalobca, by mohol byť za splnenia predpokladov v § 329 ods. 3 CSP podaný aj ďalší návrh na vydanie neodkladného opatrenia, teda ak zmenou skutkových okolností nastane situácia, ktorá bude do skončenia konania o veci samej nevyhnutne potrebovať dočasnú úpravu pomerov neodkladným opatrením, teda bude potrebné bezodkladne upraviť pomery alebo by bola obava, že exekúcia bude ohrozená.

22. Vzhľadom na uvedené dovolací súd konštatuje, že uznesenie odvolacieho súdu týkajúce sa nariadenia neodkladného opatrenia, ktoré žalobca napadol dovolaním, nekonzumovalo vec samu, a preto nemá povahu rozhodnutia vo veci samej a rovnako nie je rozhodnutím, ktorým sa konanie (o veci vymedzenej žalobou) končí.

23. So zreteľom na vyššie uvedené, keďže nie je daná prípustnosť dovolania podľa ust. § 420 písm. f/ CSP, dovolací súd dovolanie žalobcu podľa ust. § 447 písm. c/ CSP ako procesne neprípustné odmietol bez toho, aby sa zaoberal dôvodnosťou podaného dovolania.

24. Úspešným žalovaným 1/ až 3/ dovolací súd priznal nárok na náhradu trov dovolacieho konania proti žalobcovi v celom rozsahu. Rozhodnutie o nároku na náhradu trov dovolacieho konania Najvyšší súd

Slovenskej republiky neodôvodňuje (§ 451 ods. 3 veta druhá CSP). O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie (§ 262 ods. 2 CSP).

25. Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.